

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23. 4. 2024 v Českých Budějovicích v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Šťastného a soudců JUDr. Vladimíry Hájkové a Mgr. Ondřeje Vítů v trestní věci **obžalovaného** [REDACTED], narozeného [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], pro zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 tr. zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, o odvolání obžalovaného, poškozeného [REDACTED] a Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR proti rozsudku Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 18. 1. 2024, č. j. 1 T 130/2023-241,

takto:

I.

K odvolání poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu částečně zrušuje, a to ve výroku o náhradě škody týkající se této poškozené zdravotní pojišťovny.

II.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný

[REDACTED],
nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

je povinen

podle § 228 odst. 1 tr. řádu nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, IČ 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 – Vinohrady, k rukám Regionální pobočky Plzeň, pobočky pro Jihočeský, Karlovarský a Plzeňský kraj, Žižkova 22, 370 21 České Budějovice částku ve výši 35 089 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % p.a. z částky 35 089 Kč jdoucím od 29. 11. 2023 do zaplacení.

III.

V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nedotčen.

IV.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného [REDAKCE] a poškozeného [REDAKCE] zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný [REDAKCE] byl uznán vinným jednak zločin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 tr. zákoníku a jednak přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 2 roky se zkušební dobou na 30 měsíců, kdy mu dále byla uložena zpřísnující podmínka, aby podle svých sil nahradil škodu nebo odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil. Dále byl obžalovaný zavázán povinností k náhradě škody, a to ohledně Všeobecné zdravotní pojišťovny v částce 19 633 Kč včetně příslušenství, následně byl zavázán povinností k náhradě poškozenému [REDAKCE] ohledně nemajetkové újmy – bolestné ve výši 22 703 Kč včetně příslušenství a současně nemajetkové újmy – ztížení společenského uplatnění ve výši 297 043 Kč včetně příslušenství. Poškozený [REDAKCE] byl současně odkázán s nárokem na náhradu škody, a to ušlého výdělku, na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Podle skutkových zjištění se obžalovaný jednání dopustil tak, že
dne 11. 11. 2022 kolem 20:00 hodin v [REDAKCE], okres [REDAKCE], v [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] za přítomnosti více osob bezdůvodně nejprve slovně a poté fyzicky napadl [REDAKCE] [REDAKCE], kterého nejprve udeřil pěstí do levého oka, a poté stejným způsobem do pravého spánku, v důsledku čehož poškozený společně s ním upadl na zem a utrpěl tak zbmožnění krajiny levého oka a vykloubení v pravém ramenním kloubu, kteréžto zranění vyžaduje dobu léčby nejméně 8 týdnů, a tohoto jednání se dopustil i přesto, že usnesením Okresního soudu v [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], bylo podmíněně zastaveno jeho trestní stíhání pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.
3. Proti tomuto rozsudku bylo podáno odvolání jednak ze strany obžalovaného, jednak ze strany poškozeného [REDAKCE] a jednak ze strany Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR.
4. Obžalovaný podal odvolání proti rozsudku, a to v celém rozsahu. Ve svém písemném vyhotovení pak uvedl následující skutečnosti. V první řadě vytýká okresnímu soudu, že se tento dostatečně nevypořádal s provedenými důkazy, své závěry neodůvodňuje tak, aby byly přezkoumatelné. Obžalovaný má za to, že je trestán víceméně za to, že pro obdobné, byť společensky méně škodlivé jednání, a nadto ve vztahu ke stejnému poškozenému, byl v minulosti postižen. Ze strany obžalovaného tak motivace útočit na poškozeného zcela absentuje a ve vztahu k jeho osobě vnímá závěry nalézacího soudu, byť se nestaví do role obětího beránka, jako nesprávné a ve vztahu k němu nespravedlivé. Soud se nezabývá posledním provedeným důkazem v podobě výslechu svědkyně [REDAKCE], když hodnotí toliko výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] jako pro soud nevěrohodné, aniž by však odůvodnil své závěry i ve vztahu k výpovědi této svědkyně. Soud se dále nevypořádal s lékařskými zprávami doloženými obžalovaným na podporu jeho tvrzení, že to byl on, kdo byl napaden poškozeným [REDAKCE]. Dále soud upravuje popis mechanismu vzniku zranění poškozeného, přičemž přehlíží popis mechanismu vzniku zranění, tak jak jej paradoxně prezentuje sám poškozený a který se od závěrů znalce, ale i od závěrů soudu výrazně odlišuje. Rovněž pak řádně neodůvodnil své závěry, pro které hodnotil výpověď svědka [REDAKCE] a [REDAKCE] jako nevěrohodné. Obžalovaný konzistentně uvádí, a to jak v řízení přípravném, tak u hlavního líčení, že to byl poškozený, kdo mu měl sdělit něco vulgárního, poté k němu přistoupil a rovnou byl poškozeným napaden ranou pěstí, obžalovaný tuto zablokoval svou levou rukou, kdy od toho měl naraženou ruku, tedy se muselo jednat o ránu velmi silné intenzity. Obžalovaný této první ráně poškozeného přičítá vznik následku v podobě ublížení na zdraví, a to luxace ramenního kloubu. Následně měl poškozený dát ránu obžalovanému druhou rukou, kdy tato rána byla nakloněná, přičemž se měl poškozený na obžalovaného převážít, obžalovaný měl spadnout na stůl a poškozený vedle něho. Ránu pak obžalovaný utřil pod oko, kde mu vznikl hematoma, poškozený měl částečně dopadnout nad obžalovaného, částečně na zem na podložku, přičemž následně je měli svědci roztrhnout. Verze poškozeného je pak obrácená, měl to být obžalovaný, kdo jej měl napadnout po

sdělení, že zase dělá problémy, kdy měl obžalovaný zaútočit pravou rukou na jeho levé oko a pak levou rukou do spánku, což však poškozený již neustál s tím, že jeho obrana měla spočívat v držení se obžalovaného za jeho tričko. Nově pak poškozený, v rozporu a nad rámec toho, co uvedl v přípravném řízení v protokolu o jeho svědecké výpovědi, a to zřejmě již při vědomí existence znaleckého posudku MUDr. Makuši, uvedl, že když padali, ta se poškozený asi snažil dát pravou ruku pod sebe, aby ztlumil pád, kdy je možné, že se obžalovaného svou levou rukou pustil. Následně poškozený uvádí, tak jak v přípravném řízení, že obžalovaný mu měl něco dělat s tou pravou rukou a poškozený ucítil bolest. Dále měl poškozený odmítnout výzvu obžalovaného, že půjdou ven a tam si to vyřídí. V rozporu s touto výpovědí u hlavního líčení je jeho výpověď z řízení přípravného. Naopak závěry znalce Makuši nevylučují, že ke vzniku zranění poškozeného mohlo dojít silným úderem ruky sevřené v pěst, která by byla zastavena obžalovaným. Obdobně mohlo k luxaci ramene dojít i tehdy, padal-li by poškozený na pevnou podložku tak, jak popisuje obžalovaný, kdy po druhé ráně, kterou částečně poškozený promáchl, jelikož obžalovaného zcela netrefil, upadli na zem, kdy opět mohl poškozený představit ruku před sebe a takto si způsobit luxaci ramene při tlumení pádu, avšak v opačném gardu, kdy útočil na obžalovaného. V tomto případě by však nelze tento následek přičítat obžalovanému, když v pozici útočníka byl, a to nejen dle názoru obžalovaného, ale i dalších svědků, právě obžalovaný. Dále se zabývá věrohodností svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] včetně poukazu na výpověď svědkyně [REDAKCE], která mimo jiné označila poškozeného za provokatéra a pozastavila se nad tím, jak mohl svědek [REDAKCE] pozvat tak nesourodou a třaskavou společnost sestávající se z [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Na základě shora uvedeno pak okresní soud vyložil důkazy apriori v neprospěch obžalovaného a nevypořádal se s důkazy svědčícími v jeho prospěch, a zjevné pochybnosti, které tento skutek provázejí od samého počátku, nevykládal tak, jak je tím vázán v souladu se zásadou in dubio pro reo. Za těchto okolností navrhuje krajskému soudu, aby byl napadený rozsudek zrušen, a obžalovaného zprostit obžaloby, příp. nechť je věc postoupena jinému orgánu pro přestupek, popř. věc vrátit nalézacímu soudu. Ohledně nároků poškozených pak s ohledem na svůj procesní postoj, kdy setrvává na stanovisku, že se ničeho nedopustil, tyto shledává ve vztahu k němu jako nedůvodné a navrhuje tyto rovněž zamítnout.

5. Poškozený [REDAKCE] prostřednictvím zmocněnce brojí pouze do výroku, v rámci kterého byl odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, kdy se jednalo o nárok na náhradu škody týkající se uplatněného nároku na náhradu ušlého výdělku. Dle poškozeného tento uplatnil požadavek na náhradu škody včas a řádně. Z jeho strany byly doloženy obě pracovní smlouvy, kdy musel změnit zaměstnání, obě rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, výplatní pásky za měsíc listopad 2022, duben 2023 a květen 2023 a platby od ČSSZ. Vše bylo podloženo detailním zákonným výpočtem ušlého výdělku. Z první pracovní smlouvy uzavřené dne 24. 8. 2022 se společností [REDAKCE] [REDAKCE] vyplývá, že nastoupil dne 1. 11. 2022, z toho důvodu pak nemá a ani nemůže mít k dispozici výplatní pásky za období předcházející listopadu 2022. Vzhledem k jeho pracovní neschopnosti nemá k dispozici výplatní pásky za prosinec 2022, leden 2023, únor 2023 a březen 2023, tyto výplatní pásky by byly nulové, neboť žádnou práci nevykonával. Po první pracovní neschopnosti se vrátil do zaměstnání, ale zde působil pouze od 6. 4. 2023 do 9. 5. 2023, kdy následovala jeho druhá pracovní neschopnost a ta trvala až do 11. 6. 2023. Z tohoto důvodu má k dispozici pouze výplatní pásky za duben 2023 a květen 2023, poté musel změnit zaměstnání, a to právě kvůli zraněním, když začal pracovat u společnosti [REDAKCE], a to následujícího dne po ukončení jeho druhé pracovní neschopnosti. Jiné výplatní pásky, tedy za měsíc listopad 2022, duben 2023 a květen 2023 předloženy být nemohly, neboť je nemá k dispozici. Uvádí, že byl práce schopen, odpracoval 200 hodin, za které obdržel hrubou mzdu ve výši 46 407 Kč, z toho vyplývá, že jeho průměrný hodinový výdělek činil 233,11 Kč a průměrný měsíční výdělek činil 38 803,20 Kč a průměrné výdělky byly určeny správně. Vzhledem k tomu, že obdržel jednak od zaměstnavatele a jednak od ČSSZ nemocenské dávky, tak tyto byly od částky ušlého výdělku odečteny, jednotlivé platby nemocenských dávek vyplývají z plateb od ČSSZ, tak jak byly doloženy. Proto tedy navrhuje, aby byl přiznán i nárok na náhradu ušlého výdělku poškozenému, a to ve výši 108 154,20 Kč. Dále

nabízí ještě jednodušší výpočet, kdy v podstatě lze konstatovat, že u poškozeného se jeho výdělek pohyboval řádově okolo 220 Kč za hodinu, resp. okolo 38 000 Kč měsíčně. Je tedy navrhováno, aby v této části byl rozsudek zrušen a poškozenému přiznán i tento nárok.

6. Všeobecná zdravotní pojišťovna podala odvolání do výroku, kterým byl přiznán nárok pouze v částce 19 633 Kč. Poškozená uvedla, že řádně a včas doložila, resp. doplnila své připojení dne 5. 9. 2023, kdy požadovala uhradit částku 35 089 Kč, a to společně s příslušenstvím, tedy úrokem z prodlení jdoucím ode dne následujícího po dni konání prvního hlavního líčení do zaplacení. Vzhledem k tomu, že poškozené byl přiznán pouze nárok ve výši 19 633 Kč s příslušenstvím, přestože se řádně a včas připojila, resp. doplnila svůj nárok již dne 9. 5. 2023 v celkové částce 35 089 Kč, požaduje pak závěrem, aby krajský soud napadený rozsudek změnil a obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] uložil povinnost uhradit této poškozené částku 35 089 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % z částky 35 089 Kč jdoucím od 25. 11. 2023 do zaplacení.
7. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud správnost takového výroku, na který odvoláním napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba mohla proti němu podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.
8. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení přezkoumal krajský soud k odvolání obžalovaného a poškozených napadený rozsudek v celém rozsahu, stejně jako řízení, které rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
9. Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, které by vedly k tomu, že napadený rozsudek by nemohl obstát a musel by být bez dalšího zrušen. Okresní soud konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení, v němž obžalovanému poskytl dostatečný prostor k uplatnění obhajoby, a i v ostatních směrech plně šetřil jeho práva. V hlavním líčení byly procesně řádným způsobem provedeny též veškeré důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností v rozsahu nutném pro rozhodnutí.
10. Krajský soud zejména s ohledem na podané odvolání poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny provedl důkaz listinou na č.l. 100 spisu, ze které se podává, že se skutečně Všeobecná zdravotní pojišťovna řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, resp. doplnila svůj nárok právě dne 5. 9. 2023, a to v částce 35 089 Kč, kdy požadovala nejen tuto částku, ale i příslušenství, tedy úrok z prodlení jdoucí ode dne následujícího po dni konání hlavního líčení.
11. K návrhu zmocněnce poškozeného byl dále čten mzdový výměr, ze kterého vyplynulo, že [REDAKCE] [REDAKCE] byla stanovena základní hodinová mzda ve výši 215 Kč hrubého, tak jak vyplývá z tohoto mzdového výměru, který byl stanoven dne 24. 8. 2022 zaměstnavatelem [REDAKCE]. Dále byl konstatován aktuální opis rejstříku trestů obžalovaného, který vykazuje jedno odsouzení v rámci ČR a ve zvláštní části jedno odsouzení ve Spolkové republice Německo.
12. Co se týká odvolání obžalovaného a poškozeného [REDAKCE], těmto vyhověno nebylo s tím, že do předmětného rozsudku bylo krajským soudem zasáhnuo a tento změněn pouze k odvolání poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny, kdy toto odvolání bylo shledáno jako důvodné.
13. Pokud se jedná o odvolání obžalovaného, lze konstatovat, že nelze vyhovět námitce v tom smyslu, že se okresní soud dostatečně nevypořádal s provedenými důkazy a že je tedy z tohoto pohledu

rozsudek nepřezkoumatelný. V tomto směru je nutné odkázat na velmi pečlivě zpracované a logické, byť stručné odůvodnění rozsudku nalézacího soudu, kdy tento vyložil, z jakého důvodu uvěřil poškozenému a nikoli obžalovanému, a na tyto závěry lze v podstatě v plném rozsahu odkázat. Okresní soud se zabýval všemi provedenými důkazy a tyto dle krajského soudu i řádně zdůvodnil. V dané věci byl mimo jiné zpracován znalecký posudek, kdy s tímto okresní soud pracuje v rámci svého zdůvodnění.

14. Okresní soud se velmi správně vypořádal s tím, proč nevěří svědkům a obžalovanému, když o tom pojednává v bodě 11 odůvodnění rozsudku.
15. V této souvislosti pak krajský soud připomíná, že hodnocení důkazů je výsostným právem nalézacího soudu, tedy soudu prvního stupně, který důkazy v převážné většině rovněž sám provádí, a má tak pro jejich hodnocení nejlepší předpoklady. Odvolací soud může toliko přezkoumávat, zda hodnotící úvahy prvostupňového soudu jsou logické a nerozporuplné, a pokud tomu tak je, je hodnocením důkazů soudem prvního stupně vázán podle § 263 odst. 7 poslední věta tr. řádu.
16. Jinými slovy pak lze souhlasit s tím, že sice obžalovaný předkládá svoji verzi, kdy on byl v postavení napadeného, kdy jej měl napadnout poškozený, nicméně to neodpovídá tomu, co bylo zjištěno provedeným dokazováním. Lze plně souhlasit s okresním soudem v tom směru, že neuvěřil verzi, že poškozený měl přijít ke [REDAKCE] a dát mu jako první ránu pěstí, kterou měl [REDAKCE] vykřít. Je nutno poukázat na to, že poškozený [REDAKCE] měl mimo jiné „potyčku“ se svědkem [REDAKCE], kdy tento si s ním vysvětloval jeho urážku před toaletami a svědek [REDAKCE], který v podstatě stál před poškozeným, tento se sveze ze židličky, couvá před [REDAKCE] a následně přešel podél stolu k místu, kde se nacházel obžalovaný [REDAKCE]. V tuto chvíli si lze jen těžko představit, že by právě poškozený, který byl jaksi umravňován svědkem [REDAKCE] za jeho dle [REDAKCE] nevhodné oslovování před toaletami, okamžitě se otočí a bez jakékoliv varování či předchozí potyčky napadne právě obžalovaného [REDAKCE]. Okresní soud uzavřel, že to byl právě obžalovaný [REDAKCE], který evidentně využil roztržky mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] a toho udeřil, po poznámce, že poškozený [REDAKCE] zase dělá problémy, pravou rukou na levé oko a pak levou rukou na spánek. Poškozený [REDAKCE] se držel obžalovaného [REDAKCE] za triko, po druhé ráně na spánek situaci neustál a spadl i s [REDAKCE] na zem. Dále pak uvádí okresní soud, že tedy nevěřil svědku [REDAKCE] a svědku [REDAKCE] a obžalovanému, že to měl být právě poškozený, který měl první útočit na obžalovaného a měl mu dát jako první ránu pěstí. I krajský soud se musí ztotožnit s okresním soudem v tom smyslu, že svědek [REDAKCE] evidentně mlžil, kdy následně po svém výslechu v podstatě dodává, že vlastně neví, jestli [REDAKCE] tu ránu [REDAKCE] vykřyl nebo ne. Svědek [REDAKCE] se pak vymlouval na vypitý alkohol a na to, že si nic nepamatuje a pouze věděl, že [REDAKCE] dal jako první ránu [REDAKCE]. Soud s ohledem na další důkazy, zejména pak znalecké posudky, konstatoval, že tyto verze podávané obžalovaným a svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou nevěrohodné. Mimo jiné i svědkyně [REDAKCE] potvrzuje i včetně ostatních a obžalovaného, že si pak poškozený stěžoval na bolest ruky.
17. Pokud pak jde o svědkyni [REDAKCE], tak tato v podstatě neuvedla nic zásadního, uvedla pouze, že řekla panu [REDAKCE], že to zřejmě nebyl dobrý nápad, aby tyto osoby takto pozval s tím, že se jí celkově ten kolektiv nelíbil. Potvrdila nějaký konflikt mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] s tím, že jim řekla, aby byl klid. Pokud jde o úder, který je zmiňován, že tedy poškozený měl udeřit obžalovaného na levou tvář v oblasti pod uchem, tak ke konkrétnějšímu dotazu, jak je uvedeno na straně 235, uvádí, že pak šla ven, za ní vyšel posléze [REDAKCE], dlouho tam nebyl, potom se vrátil a sedl si na hospodu, seděl tam u stolu pod oknem a přišla policie. Jednoznačně pak svědkyně nepotvrdila, že se stalo, že by tedy poškozený udeřil jednoznačně obžalovaného (dal mu pěstí), když k tomu uvedla, že „asi“. Posléze pak uvedla, že i viděla, jak se pošťuchují a možná jakoby ztratili rovnováhu a přepadli, už neviděla, kdo na koho spadl atd.

18. V této souvislosti je pak zřejmé, že se jednalo o oslavu, kterou svolal pan [REDAKCE], nicméně pak je nutno podotknout, že všichni zde zúčastnění byli pod vlivem alkoholu a vždy v těchto věcech je velmi obtížné přesně interpretovat události tak, jak se staly, neboť každý postupem času tyto události zapomíná, resp. zde bylo několik osob a každý je pak interpretoval částečně jinak, což samozřejmě objektivně se takto v těchto kauzách stává.
19. Nicméně soud měl k dispozici znalecký posudek a zejména z jeho závěru pak okresní soud uzavřel, že to byla verze poškozeného, která je verzí pravděpodobnější a verzí, která má oporu právě v závěrech znaleckého posudku.
20. Znalecký posudek pak jednoznačně uvádí, že poškozený utrpěl hmoždění krajiny levého oka, které se projevovalo otokem a podkožním krevním výronem, dále pak vykloubení v pravém ramenním kloubu, což je poranění těžké. Hmoždění levé oční krajiny bylo způsobem úderem pěstí malou až střední intenzitou, vykloubení v ramenním kloubu vzniká nejčastěji nepřímým vysoce energickým mechanismem, tedy nekoordinovaným pádem na nataženou horní končetinu spojenou s abdukci (upažením) a zevní rotací v rameni kloubu. Nekoordinovaný pád poškozeného na pevnou podložku, tj. na zem, vznik výše uvedeného poranění dost dobře vysvětluje. Nelze rozhodnout, zda šlo o pád samovolný nebo potencovaný druhou osobou. Vznik uvedeného zranění manipulací s horní končetinou bránícího se poškozeného druhou osobou se pak jeví být jako krajně nepravděpodobný. Znalec pak své závěr stvrdil u hlavního líčení, potvrdil a dodal, že je možné, aby si poškozený stěžoval na bolest ramene až po 15 minutách, a to v důsledku stresové situace a také s ohledem na vypitý alkohol. Připustil, a to pouze v teoretické rovině a za speciálních okolností, kdy by zranění poškozeného mohlo vzniknout při vykrytí rány [REDAKCE], avšak muselo by se jednat o pevné zachycení této ruky (dle svědků zaťaté v pěst). Není to srovnatelné s pádem na zem. Podle znalce vzniklo zranění pravděpodobně pádem poškozeného s nataženou nebo mírně pokrčenou rukou v loktu, kdy došlo k vypáčení kloubní hlavice z kloubní jamky. Vykloubení ramene, v tomto případě přední luxaci utrpí člověk nejčastěji hodem koulí, granátem, oštěpem, tedy v situacích, kdy do toho dává plnou sílu. Poškozený mohl promáchnout rukou plnou silou, ale není tu to těleso, které tvoří tu hnací sílu končetiny a uvádí ji do pohybu. Z tohoto jednoznačně vyplývá, že verze poškozeného v tom smyslu, že k tomuto zranění, tedy vykloubení ramene, došlo při pádu, je zcela odpovídající závěrům znalce, který vysvětlil a uvedl, při jakých zcela specifických okolnostech a pouze v teoretické rovině by mohlo dojít k jinému mechanismu vzniku zranění. I s ohledem na shora uvedené pak musí krajský soud konstatovat, že závěry okresního soudu jsou zcela správné.
21. Ve shodě s okresním soudem pak i krajský soud uvádí, že obžalovaný se dopustil celkem tedy dvou trestných činů, a to jednak zločinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1, 3 tr. zákoníku, neboť tedy v úmyslu jinému ublížit na zdraví tomuto způsobil těžkou újmu na zdraví a jednak přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 tr. písm. a) tr. zákoníku, neboť se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, a tento čin spáchal opětovně. V tomto smyslu lze pak odkázat i na bod 12. napadeného rozsudku.
22. Pokud jde o uložený trest, ani zde neshledal krajský soud jakékoliv pochybení. Okresní soud velmi pečlivě zhodnotil veškeré polehčující i přitěžující okolnosti projednávaného případu a zejména zohlednil dosavadní způsob života obžalovaného s tím, že dbal, aby bylo dosaženo zejména výchovného a preventivního účelu trestu. Trest byl ukládán správně za přísněji postihovaný zločin, tedy dle § 146 odst. 3 tr. zákoníku, kdy v tomto směru byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou v rozpětí dva až osm let. Správně zohlednil okresní soud i tu skutečnost, že obžalovaný spáchal dva trestné činy, tedy trest mu byl ukládán za dva trestné činy, přičemž jej správně ukládal jako trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Lze plně souhlasit s ukládaným trestem odnětí svobody ve výměře 2 let podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. S ohledem na to, že trestným činem byla způsobena vážná újma na zdraví poškozeného, i s ohledem na předložený znalecký posudek, co se týče bolestného, náhrady a ztížení společenského uplatnění, i s ohledem na náklady vzniklé s ošetřováním poškozeného, pak správně okresní soud zvýraznil tento podmíněně odložený trest odnětí svobody zpřísnující

podmínkou ve smyslu § 82 odst. 3 tr. zákoníku a obžalovanému uložil, aby podle svých sil nahradil škodu nebo odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil. Ani v tomto směru nelze než s okresním soudem plně souhlasit.

23. Pokud jde o odvolání poškozeného [REDAKCE], tento souhlasil s rozhodnutím okresního soudu, co se týče rozhodnutí v rámci adhezního výroku, konkrétně rozhodnutí o jeho požadovaném nároku ohledně nemajetkové újmy, kdy mu byl okresním soudem tento nárok přiznán ve výši 22 703 Kč včetně úroků z prodlení ve výši 15 % jdoucích od 30. 11. 2023 do zaplacení. Rovněž poškozený souhlasil s rozhodnutím okresního soudu ohledně nemajetkové újmy týkající se ztížení společenského uplatnění ve výši 297 043 Kč včetně úroků z prodlení ve výši 15 % jdoucích z částky 297 043 Kč, a to od 30. 11. 2023 do zaplacení. Tyto nároky byly ze strany poškozeného řádně a včas doloženy a ani krajským soudem nebylo shledáno jakékoli pochybení ohledně rozhodnutí o těchto nárocích poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE]. Zejména řádně a včas byl doložen nárok na náhradu nemajetkové újmy týkající se ztížení společenského uplatnění, a to znaleckým posudkem. Stejně jako okresní soud ani krajský soud o těchto závěrech znaleckého posudku neměl žádné pochybnosti, kdy tyto nároky rovněž shledal správnými.
24. Pokud jde o podané odvolání, a to do výroku, kterým byl poškozený [REDAKCE] odkázán se svým nárokem na náhradu škody týkající se ušlého výdělku na řízení ve věcech občanskoprávních, pak ani v tomto směru nelze okresnímu soudu činit jakékoli výtky. Okresní soud zcela správně uvedl, že ohledně tohoto nároku nedoložil poškozený kompletní podklady, a rozhodnutí založené na předložených listinách nebylo přezkoumatelné. Ke stanovení správné výše ušlého výdělku soud postrádal další listiny, a to zejména od zaměstnavatele poškozeného.
25. Krajský soud doplňuje, že v rámci tohoto nároku je nutné vždy doložit zejména potvrzení zaměstnavatele o reálném výdělku, tzn. výdělku, který náleží poškozenému za odpracované hodiny. V tomto potvrzení o reálném výdělku je zahrnuta nejen výše stanovená za hodinovou mzdu, ale jsou zohledněny např. přesčasové hodiny, práce o víkendech, různé příplatky, příp. různá snížení a krácení mzdy. Pokud tuto reálnou výši výdělku není možné stanovit, pak zaměstnavatel pracuje s tzv. předpokládaným výdělkem, který na základě průměrné mzdy za minimálně poslední tři měsíce sdělí a potvrdí tak výši příjmu zaměstnance. Vzhledem k tomu, že takovéto potvrzení zaměstnavatele o reálném, příp. předpokládaném výdělkem v tomto projednávaném případě chybí a nelze tak usuzovat pouze z jakési průměrné hodnoty, která byla předložena poškozeným prostřednictvím zmocněnce, pak i v tomto směru bylo shledáno rozhodnutí okresního soudu jako zcela správné.
26. Okresní soud proto zcela důvodně a správně odkázal poškozeného [REDAKCE] s nárokem, kterým požadoval náhradu ušlé mzdy, na řízení ve věcech občanskoprávních.
27. Krajský soud do předmětného rozsudku zasáhl, a to z důvodu, že poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně, která se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody, nebyla přiznána celá částka, tak jak ji poškozená řádně a včas doložila. Okresní soud s největší pravděpodobností přehlédl tu skutečnost, že poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se řádně a včas připojila nejprve dne 8. 2. 2023, a to s částkou 10 185 Kč včetně příslušenství. Následně svůj nárok modifikovala, kdy dne 1. 6. 2023 požadovala uhradit částku 19 633 Kč včetně příslušenství, nicméně následně tento nárok ještě modifikovala, neboť léčení poškozeného pokračovalo, a požadovala tak částku 35 089 Kč včetně příslušenství, tedy úroku z prodlení z této dlužné částky dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ve výši reposazby ČNB platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení zvýšené o 8 procentních bodů ročně jdoucí ode dne následujícího po dni konání prvního hlavního líčení do zaplacení. Toto připojení uvedené ve spise na č. l. 100-102 včetně pověření na č. l. 103 bylo konstatováno i v rámci veřejného zasedání u krajského soudu.
28. Vzhledem k tomu, že tento nárok měl být okresním soudem přiznán v celé výši, tedy ve výši 35 089 Kč včetně úroků z prodlení, pak krajský soud ohledně této poškozené Všeobecné zdravotní

pojišťovny ČR do předmětného rozsudku zasáhl a podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu částečně zrušil k odvolání této poškozené napadený rozsudek, a to ve výroku o náhradě škody týkající se poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, a znovu rozhodl tak, že obžalovaného zavázal ve smyslu § 228 odst. 1 tr. řádu nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR částku 35 089 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 15 % jdoucím z částky 35 089 Kč, a to od 29. 11. 2023 do zaplacení. Okresní soud správně přiznal i výši úroku, a to 15 %, neboť v době, kdy se obžalovaný seznámil s požadavkem Všeobecné zdravotní pojišťovny, tedy minimálně při seznámení se spisem, byl úrok ve výši 7 %. Následně tato výše úroku zvýšená o 8 procentních bodů činila správných 15 %.

29. S ohledem na shora uvedené krajský soud zasáhl pouze z důvodu odvolání poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny do předmětného rozsudku, kdy návrhu této poškozené vyhověl, a ohledně odvolání obžalovaného a poškozeného [REDAKCE] tato jako nedůvodná ve smyslu § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice 23. 4. 2024

JUDr. Jiří Št'astný v. r.
předseda senátu